

פרק שmini

זכויות משפטיות של לא-יהודים על פי התורה**א. פתיחה**

במדינת ישראל ישנו שוויון משפטי לכל האזרחים, ללא הבדל דת וגזע. מה עמדת התורה בסוגיה זו? האם ההלכה תומכת בשוויון או באפליה? על כך נלמד ביחידה זו.

שקט השתרר באולם הדיונים של בית הדין בירושלים. התובע, מוחמד, והנתבע, עודד, אספו את המסמכים שלהם מהשולחנות ויצאו מהאולם. מוחמד הוא מהנדס בניין, ועודד הוא יזם. יש ביניהם מחלוקת כספית בעקבות פרויקט הבנייה בו שניהם היו מעורבים. לאחר שני הצדדים יצאו מהאולם שאל המזכיר את הדיינים: "מה ההלכה מורה לפסקון במקרה של מחלוקת בין יהודי ומוסלמי?"

לפניהם לימוד המקורות נחזר על הבדיקה עליה למדנו בפרק הקודם בין "האומות הגדורות" בלומר, לא-יהודים המקיים בפועל שבע מצוות בני נוח, כגון, המוסלמים, אשר נקרא להם כאן: "בני נוח". לבין לא-יהודים שאינם מקיימים שבע מצוות בני נוח, כגון, העמים עובדי עבודה זרה שבמזרח, שנקרו להם כאן "לא-יהודים".

ב. גזל והשבת אבדה של לא-יהודים

עיינו בדברי הרמב"ם לגבי מצוות השבת אבדה, והשיבו על השאלה.

אבידת הגוי מותרת... והמחזירה הרי זה עבר עבירה מפני שהוא מחזיק ידי רשייע עולם. ואם החזירה לקדש את השם כדי שיפארו את ישראל וידעו שהם בעלי אמונה – הרי זה משובה. ובמקום שיש חלול השם – אבידתו אסורה וחייב להחזירה.
רמב"ם, הלכות גזלה ואבדה, פרק יא, הלכה ג

- (1) מדו"ע אסור להחזיר אבדה לא-יהודי שעבודת זרה?
 (2) متى מותר להחזיר לו אבדה?
 (3) متى חייבים להחזיר לו אבדה?

בעניין גזל לא-יהודי שאינם מקיימים שבע מצוות בני נוח, נאמר בגמרה בשם רב עקיבא:

והתניא: אמר רבי שמעון, דבר זה דרש רבינו עקיבא...: מנין לגזל כנעני שהוא אסור?
תלמוד לומר: "אחרי נמכר גואלה תהיה לו".

בבא קמא, קיג ע"א

קראו את דברי הרמב"ם שהתבסס על דברי הגמרא והשיבו על השאלה הבאות.

ו אסור לגזול כל שהוא דין תורה. אפילו גוי עובד עבודה זרה אסור לגזול או לעשקו.
ואם גזלו או עשקו יחזר.

רמב"ם, הלכות גזלה ואבדה, פרק א, הלכה ב

4) על פי הרמב"ם ממי אסור לגזול?

5) מדוע לדעתכם יש הבדל בין גזל לא-יהודי לבין השבת אבודה של לא-יהודי?

לפניכם רכבים רבים התפרנסים מכתב שכטב בנו של הראי"ה קוק (ראש ישיבת מרכז הרב בין השנים תש"ב-תשמ"ב) בעניין פגיעה בערבבים.

לכבוד המנהל והמורים של בית הספר פה עיר קודשנו תיבנה ותיכונן!
הנני מחויב להעיר את כבודו על העניין דלהלן: היום בשעות שלפני הצהרים, בעבר
על פניהם בית הספר והלאה לרחוב יפר-בן יהודה, ראייתי כי מtower חבורת ילדים יוצאי בית
הספר הגיעו אליו מהם, פעמים ופעמים, פגיעה שבגווף והתגרות גסה בערבבים רוכלי-רחוב
שבعروו אז שם... .

естественнתי ונתביישתי מאד למראה עיני זה....

מציאות העובדה הזאת, שהכאיבתני והעליבתני, כאמור, מחייבת אותה להערכם על
הצורך בשימת-לב חינוכית יתרה ומוחדת לביטול אפשרויות שכלה, גם מצד עצמה
של תורה היהודית ומוסרה, וגם מצד הערך המעשי היישובי והמדיני של משמרת דרכי
שלום ויחסים שכנים.

בכל כבוד ויקר ובתוחלת קידוש השם לישע עמו ונחלתו.

הרצי"ה קוק, לנטיות ישראל ב

6) מה המקירה שראתה הרצי"ה קוק, ומה הייתה תחושתו לנוכח מה שראתה?

7) מדוע היה המעשה מגונה בעינו (שנוי נימוקים)?

ג. איזה דין חל במקרה של מחלוקת בין יהודי ולא-יהודי?

במקרה של מחלוקת בין היהודי לבין לא-יהודי עולה השאלה על פי איזה חוק יש לדון – האם על פי החוק של הלא-יהודים או על פי ההלכה. עיננו בדברי הרמב"ם המבוססים על הגמרא (בבא קמא קיג ע"א) והשיבו על השאלות הבאות.

היה (=מקרה של מחלוקת כספית בין) ישראל וגוי – אם יש זכות לישראל בדיןיהם –
דיןין לו בדיןיהם, ואומרים לו: כך דיןיכם. ואם יש זכות לישראל בדיןינו – דיןין לו דין
תורה ואומרים לו: כך דיןינו.

ويرאה לי שאין עושים כן לגר תושב אלא לעולם דיןין לו בדיןיהם. וכן יראה לי שנוהגים
עם גרי תושב בדרך ארץ וಗמלות חסדים כישראל, שהרי אנומצוין להחיותן.

רמב"ם, הלכות מלכים, פרק י, הלכה יב

- 8) השילמו (אפשר גם בשתי מילים): במקהה של מחלוקת בין יהודי _____ יש לדון על פי החוק שיטיב עם ה _____. אולם, אם המחלוקת היא בין יהודי _____, אז יש לדון על פי החוק של ה _____.
- 9) מה הנימוק של הרמב"ם לפסיקה שלו לגבי גור תושב (לא יהודי) שקיבל על עצמו שבע מצוות בני נוח)? מה היהיס הרاوي בן נוח על פי דברי הרמב"ם?

מדובר הרמב"ם ברור שהאפליה כלפי לא-יהודים שאינו מקיים שבע מצוות בני נוח נובעת מכך שהוא עבר עבירה, וכן יש להעניש אותו על כך.

ד. מעמדו המשפטי של לא-יהודים במדינת ישראל

לקראת הקמת מדינת ישראל הוקמו כמה עדות של האו"ם שבחנו את המצב בארץ ישראל בין היהודים והערבים. **הריא"ה הרצוג** הופיע בפני אחת הוועדות (ועדת אונסקופ בשנת תש"ד-1947), חדשניים ספורים לפני החלטת האו"ם על הקמת מדינה יהודית והתייחס לשאלת הלא-יהודים. קראו את דבריו והשיבו על השאלה הבאה.

טענו שם חוקם בארץ זו קהילה (=מדינה) יהודית יגעו על ידי כך דתוות בלתי יהודיות. בעניין זה עלי לחזור ולומר... אנחנו הרבנות הראשית לארץ ישראל, מכרים ומודיעים, שעם ישראל לא ינסה בשום צורה להרכיב (=לכפות) את המוסורת או את הדת שלו על בני דתוות אחרות בכוח, בשידול, או באמצעות אחרים.

הרוב הרצוג, משואה ליצחק א, עמ' 199

- 10) מה התחייב הרוב הרצוג בפני הוועדה?

בהמשך להצהरתו של הרוב הרצוג בפני הוועדה פסק הרוב הרצוג אחרי הקמת המדינה כך בנוגע לא-יהודים. קראו את דבריו והשיבו על השאלה.

תנאי יסודי במדינת ישראל שעיליה הסכימו הכל שבמונא לא תהא שם הפליה במשפט בין בן-ברית לאינו-בן-ברית (=בין יהודי ללא-יהודים). והנה כח הכנסת ודאי שהוא כח הציבור... ואם כי הכנסת אין בכחה אפילו בממוןות לעקור מכל וככל דין מפורשים שבתורה... מה שאין כן בעניין זהה שלפנינו... אין זה כלל עוקר דבר תורה אלא מוסיף על התורה.

הרוב הרצוג, תחוקה לישראל ע"פ התורה ג, עמ' 27

- 11) מהו "התנאי היסודי" על פי דברי הרוב הרצוג?

- 12) מה הקשר בין ההתחייבות של הרוב הרצוג לפני ועדת אונסקופ, לבין "התנאי היסודי" שהוזכר כאן? מדובר בלא "התנאי היסודי" ישנה הפרה של ההתחייבות?
- 13) הרוב הרצוג מסביר מדוע פסיקתו לא עוקרת דבר תורה אלא מוסיפה על התורה. הסבירו בלשונכם את דבריו.

בפני בית הדין של ארץ חמדה גזית בبنימין התקיים דיון בין תובע שאין יהודי לבין נטבעת יהודיה. בפסק הדין התייחס בית הדין לשאלת על פי איזה חוק יש לדון את הצדדים לחלוקת, וזה מסקנתו:

כיון שבית דין זה איןנו מכיר את המשפט המוסלמי, וכיון שחזקת על הצדדים שידעו זאת, הרי לנו מניחים שני הצדדים הסכימו ורצו שיידונו את שניהם לפי דין תורה. בនוסף, כיון שהדין בין שני הצדדים נעשה מתוך הסכמה, חזקה על [התובע הלא היהודי] שהסכים להתדיין על פי תורה רק בתנאי שהדין שיחול עליו יהיה שווה לזה החל על יהודים, וחזקת על הנטבעת [היהודיה] שהסכמה לכך.

לכך יש להוסיף, כי גם אילו החוק המחייב היה דין תורה, היה עליינו להעניק שוויון ללא-יהודים, כפי שתכתב הריא"ה הרצוג (ת חוקה לישראל ע"פ התורה א, עמ' 19) ועוד רבים אחרים.

לסיכום, הדיון החל הצדדים שלפנינו הוא דין תורה ללא הבחנה בין יהודי ולא-יהודי.

פסק דין ארץ חמדה גזית 2-75104

14) מנו שלוש סיבות בגלן קבע בית הדין שיש לדון את בעל הדין הלא-יהודי באילו הוא יהודי?

ה. סיכום

בפרק זה למדנו על מעמדו המשפטי של לא-יהודי במדינה יהודית. רأינו כי ישנו איסור לגזול לא-יהודי אפילו אם הוא עובד עבודה זרה. וכן יש להשיב לו אבדה כדי לגרום לקידוש השם. אמנם, ישנה הנחיה להפלות לא-יהודי שעובר על שבע מצוות בני נוח בעונש. אולם, לא-יהודי ששומר על שבע מצוות בני נוח זכאי למשפט הוגן על פי חוק.

למדנו שהרב הרצוג התייצב בפני ועדת האו"ם שדנה בהקמת מדינה יהודית בארץ ישראל והתחייב שלא תהיה שום אפליה כלפי בני דתות אחרות. על בסיס זה פסק הרב הרצוג שאין להפלות שום לא-יהודי בדיון, אפילו אם אינו מקפיד על שבע מצוות בני נוח. רأינו כי כך פסק בהלה למעשה בית הדין של ארץ חמדה גזית.

